

BÚTSÚZÓ-VERS.

Az öröm és a' bú közös mindenekkel,
 A' Nagyokkal szint' úgy, mint a' Szegényekkel.
 Az Isteni végzés' bölcs akaratjából,
 Merítünk ma üröm- holnap méz-árjából.
 Ez az élet' sora: ilyen a' természet;
 Vidám napkeletre jön komor enyészet.
 A' nap lenyugoszik bibor palástjában;
 Ezt az éj felváltja gyászos fátyolában.
 A' nemző kikelet sebes szárnyon elszáll:
 A' nyár tüzes nyillal csak hamar előáll:
 Ezt a' vidám nyárnak bársonya felváltja,
 Junius a' nyarat már jelen kiáltja.
 Ímé ez a' pályánk hogy végére jára,
 'S jutánk a' változás között új próbára.
 Junius tehát itt van és az új pálya;
 Az Idő a' drága magvát most kínálja.
 A' ki jót tesz, annak haszna nevededik;
 Bárha bútól szíve olykor keseredik.
 A' ki a' szegénnyel megosztja *kenyerét*;
 Az az Isten előtt szint' megnyerte perét.
 Ki a' fáradozó' *jutalmát* megadja;
 Magát is szereti, mást is élni hagyja.
 Miben fáradoztam már több idő óta,
 Mióta szívetek magához csatolta
 A' *Játékszínt*; ennek állandó Kurirja.
 Én voltam; hát legyen most is egy kis zsírja!
 Mellyet ha megnyerek, áldás szálljon Rátok,
 Ti Nemes, Nagy-lelkű, és Ember-barátok!

szívéből kívánja

FARKAS KÁROLY,

a' Nemzeti Énekes- és Színjatszótársaság' Cédula-osztója.

